

Mogen de engelen naar het Paradijs geleiden

Adrianus, Martinus, Josephus Smeelen

† 7-1-1970

gehuwd met

Sophia, Johanna, Maria van der Meer

Hij werd geboren te 's-Gravenhage, 22 april 1888; studeerde daar voor onderwijzer, slaagde daarvoor in 1906 en spoedig daarna behaalde hij de akten hoofdonderwijzer en franse taal.

Met zijn muzikale aanleg en mooi getymbreed stemgeluid werd hij een ge waardeerd lid van Die Haghesangers. Zijn aanleg gaf het volle rendement, toen hij op opvallend jeugdige leeftijd tot hoofd der school werd benoemd; speciaal toen zijn werkterrein naar het muzikale Limburg werd verplaatst. Daar heeft hij voor het zangonderwijs, voor school- en kerkkoren en profane zangverenigingen, heel wat tot stand gebracht. Met name mag worden vermeld wat hij gedaan heeft voor de leiding van het koor „St. Rochus” in de Groenstraat en voor de jongere leden, particulier en belangeloos. Steeds heeft hij zich geheel gegeven aan zijn taak in gezin, school en maatschappij; daardoor is deze sterke man toch nog te vroeg van ons heengegaan. Wij buigen het hoofd voor Gods Voorzienigheid; dankbaar ook, dat God ons zulk een Vader heeft gegeven om ons voor te gaan op onze levensweg.

Lieve Pa, wij allen en in het bijzonder uw dierbaren in Amerika, zullen proberen, be zield door Ma, voort te blijven gaan volgens uw karakteristiek gezegde: „Blijf je zelve”.

UW BEELD ZIET ONS STEEDS AAN

Hij ging niet krom gebukt op 't laatste stuk van 't pad. Vertrouwwol zag hij op tot Hem tot Wien hij bad met groot geloof, zoals zijn Moeder 't had geleerd. Hij heeft haar niet voor niets altijd zo hoog geëerd.

In heel zijn vruchtbaar leven, rijk aan zon en licht, bleef zij graag aan zijn zij; en als het kon heel dicht. Zij was zijn gids op weg naar Fie, zijn lieve vrouw. Zij heeft hem steeds gesteund in lijden, zorg en rouw.

Het vele zware werk is steeds voor hem geweest. Voor lijden, offers, leed was Papa nooit bevreesd. Dat was de grondslag voor zijn werk en levensmoed. Men kwam bij hem terug: „Geen mens die 't baats doet”.

Toch werd het werk te zwaar voor deze sterke man. Een heldendood sterft hij, die meer doet dan hij kan. Zijn voorbeeld gaat ons voor op onze levensbaan. Wij zijn U dankbaar, Pa. Uw beeld ziet ons steeds aan.